

1. ΒΑΚΤΗΡΙΑΚΕΣ ΑΣΘΕΝΕΙΕΣ Colibacillosis (μολύνσεις κολοβακτηριδίου)

Τα προβλήματα που αποδίδονται στις μολύνσεις κολοβακτηριδίου προκαλούνται συχνά από τις πιέσεις του οργανισμού *Escherichia coli*. Υπάρχει μια χαρακτηρισμένη παραλλαγή στη δριμύτητα. Τα προβλήματα κυμαίνονται από τις βαριάς μορφής οξείες μολύνσεις με την ξαφνική και υψηλή θνησιμότητα ως τις ήπιες μολύνσεις χρόνιας φύσης με τη χαμηλές νοσηρότητα και τη θνησιμότητα. Οι μολύνσεις μπορούν να οδηγήσουν σε μια αναπνευστική ασθένεια από τη μόλυνση σάκων αέρα, μια septicemic ασθένεια (αίματος) από τις γενικευμένες μολύνσεις, enteritis από την εντερική μόλυνση ή συνδυασμό οποιοδήποτε ή όλων αυτών των όρων.

Η ασθένεια μπορεί να προκύψει από μια μόλυνση κολοβακτηριδίου μόνο όπως στην αρχική μόλυνση ή σε σχέση με άλλους παράγοντες ασθενειών ως περιπλέκοντας ή δευτεροβάθμια μόλυνση. Οι δευτεροβάθμιες μολύνσεις εμφανίζονται συνήθως ως μέρος του κλασικού συνδρόμου ασθενειών σάκων αέρα ως περιπλοκή με *Mycoplasma* τις μολύνσεις *gallisepticum*. Όλες οι ηλικίες μπορούν να επηρεαστούν εντούτοις, η οξεία σηψαιμία στις νέα γαλοπούλες και το airsacculitis στα νέα κοτόπουλα είναι πιο κοινή στα νέα αυξανόμενα πουλιά. Η υψηλή, πρόωρη θνησιμότητα μπορεί να εμφανιστεί ως αποτέλεσμα των μολύνσεων ομφαλών.

Τα συμπτώματα αυτής της ασθένειας προκαλούνται από τα βακτηρίδια *E. COLI* και τις τοξίνες παραχθέντα καθώς αυξάνονται και πολλαπλασιάζουν. Υπάρχουν πολλοί διαφορετικές πιέσεις ή ορολογικοί τύποι μέσα στην ομάδα βακτηριδίων *E. COLI*. Πολλοί είναι κανονικοί κάτοικοι στα εντερικά κομμάτια των κοτόπουλων και των γαλοπουλών και είναι συνεπώς κοινοί οργανισμοί στο περιβάλλον των πουλιών. Μια χαρακτηρισμένη παραλλαγή υπάρχει μεταξύ των διαφορετικών πιέσεων στη δυνατότητά τους να προκαλέσουν την ασθένεια. Μερικοί είναι αυστηροί και μπορούν μόνοι τους να προκαλέσουν την ασθένεια ενώ άλλοι είναι υποθετικά αβλαβείς. Όλοι οι βαθμοί παθογένειας υπάρχουν μεταξύ των δύο άκρων.

Οι αρχικές διαδρομές της εισβολής από τον οργανισμό είναι το αναπνευστικό σύστημα και το γαστρεντερικό κομμάτι. Το Omphalitis και οι μολύνσεις στα νέα πουλιά μπορούν να προκύψουν από την είσοδο μέσω ο ομφαλός ή η διείδυση του κοχυλιού αυγών πριν από ή κατά τη διάρκεια την επώαση. Τα συμπτώματα ποικίλλουν με τους διαφορετικούς τύπους μολύνσεων. Στην οξεία septicemic μορφή, η θνησιμότητα μπορεί να αρχίσει ξαφνικά και να προχωρήσει γρήγορα. Η νοσηρότητα μπορεί να μην είναι προφανής και τα πουλιά προφανώς στη καλή συνθήκη μπορούν να πεθάνουν. Εντούτοις, στις περισσότερες περιπτώσεις τα πουλιά είναι απαθή με τα αναστατωμένα φτερά και τις ενδείξεις του πυρετού. Τα πρόσθετα συμπτώματα της εργασμένης αναπνοής, περιστασιακό βήξιμο και gales μπορούν να είναι προφανή.

Η διάρροια μπορεί να είναι εμφανής. Η θνησιμότητα μπορεί να είναι υψηλή στους πρόσφατα εκκολαμμένους νεοσσούς και τα κοτόπουλα ως αποτέλεσμα της μόλυνσης ομφαλών των κολοβακτηριδίων. Η εξαιρετικά οξεία septicemic μόλυνση μπορεί να οδηγήσει στο ξαφνικό θάνατο με πολύ λίγα αν όχι καθόλου τραύματα προφανή. Τα κοινά τραύματα περιλαμβάνουν την αφυδάτωση, τη διόγκωση και τη συμφόρηση του συκωτιού και της σπλήνας και των νεφρών και επισημαίνουν τις αιμορραγίες viscera.

Το ινώδες έως τυροειδές έκκριμα στους σάκους αέρα, σάκος καρδιών και στην επιφάνεια της καρδιάς, του συκωτιού και των πνευμόνων είναι ένα χαρακτηριστικό τραύμα. Τα έντερα μπορούν να πυκνωθούν και να φλέγω και μπορούν να περιέχουν την υπερβολική βλέννα και τους τομείς της αιμορραγίας. Οι μολύνσεις ομφαλών, παρόμοιες με εκείνους που περιγράφονται για το omphalitis μπορούν να δουν στα νέα πουλιά.

Η διάγνωση με τα εργαστηριακά μέσα είναι απαραίτητη δεδομένου ότι η μόλυνση κολοβακτηριδίου με διάφορες μορφές της μπορεί να μοιάσει με και να συγχθεί εύκολα με πολλές άλλες ασθένειες. Η απομόνωση και ο προσδιορισμός του οργανισμού από τις διαδικασίες πολιτισμού μπορούν να ολοκληρωθούν σχετικά γρήγορα εντούτοις, η μόνη απομόνωση δεν είναι επαρκής για να κάνει μια διάγνωση. Κάποιος πρέπει να λάβει υπόψη το όργανο από το οποίο οι οργανισμοί ήταν απομονωμένοι, η παθογένεια της ιδιαίτερης απομόνωσης και η παρουσία άλλων παραγόντων ασθενειών. Οι διοικητικές και υγιεινής πρακτικές με σκοπό να μειώσουν τον αριθμό αυτών των τύπων οργανισμών στο περιβάλλον των πουλιών είναι απαραίτητες. Επιπλέον, η μείωση των παραγόντων πίεσης και άλλων παραγόντων ασθενειών μπορεί να ενισχύσει τη δυνατότητα των πουλιών να υπερασπίσει ενάντια στις επιβλαβείς μολύνσεις.

Παρέχοντας τον επαρκή εξαερισμό, τα καλά απορρίμματα και οι όροι σειράς, καθάρισαν κατάλληλα και απολύμαναν τον εξοπλισμό και τις εγκαταστάσεις και η υψηλής ποιότητας τροφή και το νερό θα βελτιώσουν την ασθένεια αντιστεμένος στη θέση των πουλιών. Ο *routinyman* πρέπει πάντα να αποφύγει, περιβαλλοντικές πιέσεις όπως την κατάψυξη ή την υπερθέρμανση και να αποφύγει την πίεση εμβολιασμού ή χειρισμού κατά τη διάρκεια των περιόδων όταν υποβάλλονται ήδη τα πουλιά στους αγχωτικούς όρους. Ο σωστός χειρισμός αυγών, η καλή διαχείριση εκκολαπτηρίων και να εκτελέσουν ένα καλό πρόγραμμα υγιεινής είναι απαραίτητοι για να μειώσουν την πρόωρη έκθεση των νεοσσών ή των κοτόπουλων στους οργανισμούς ασθενειών.

Πάντα υπογραμμίζεται ότι τα προβλήματα λόγω μιας από τις πιο παθογόνες πιέσεις μπορούν να εμφανιστούν ακόμη και υπό τους ιδανικούς όρους. Η απάντηση των μολύνσεων κολοβακτηριδίου στα διάφορα φάρμακα είναι ακανόνιστη και συχνά δύσκολο να αξιολογηθεί. Υπό τους πρακτικούς όρους, η επεξεργασία είναι συχνά απογοητευτική. Η ευαισθησία φαρμάκων ποικίλλει με την πίεση του *E. COLI* προκαλώντας τον όρο. Τα εργαστηριακά τεστ για να καθορίσουν την ευαισθησία στα διάφορα φάρμακα είναι χρήσιμα να επιλέξουν τα ευεργετικότερα φάρμακα. Όταν τα πρακτικά, κινούμενα πουλιά σε ένα καθαρό περιβάλλον μπορούν να είναι σημαντικός περισσότερη από το φάρμακο. Παραδείγματος χάριν, όταν εμφανίζονται τα ξεσπάσματα στις αυξανόμενες γαλοπούλες στο σπίτι επωαστικών μηχανών, η κίνηση προς τη σειρά είναι συχνά η καλύτερη επεξεργασία. *Mycoplasmosis* (CRD, σάκος αέρα, ιγμορίτιδα)

Οι οργανισμοί στο γένος *Mycoplasma* είναι μια σημαντική αιτία της αναπνευστικής ασθένειας στα πουλικά. Από τα πολυάριθμα είδη *Mycoplasma* που έχουν απομονωθεί από τα εσωτερικά πουλικά, τρία είναι γνωστής σημασίας. *Mycoplasma to gallisepticum* συνδέεται με το χρόνια αναπνευστικό σύνδρομο σάκων /αιρ ασθενειών (CRD) στα κοτόπουλα και τις γαλοπούλες και τη μολυσματική ιγμορίτιδα των γαλοπουλών *Mycoplasma ta meleagridis* συνδέονται με το *airsacculitis* στις γαλοπούλες και *Mycoplasma ta synoviae* είναι η αιτία του μολυσματικού *synovitis* στα κοτόπουλα και τις γαλοπούλες. Η χρόνια αναπνευστική πάθηση (CRD), το σύνδρομο σάκων αέρα και η μολυσματική ιγμορίτιδα των γαλοπουλών έχουν μια κοινή αιτία.

CRD αναγνωρίστηκε αρχικά ως χρόνια αλλά ήπια αναπνευστική πάθηση των ενήλικων κοτόπουλων. Μείωσε την παραγωγή αυγών αλλά προκάλεσε ελάχιστη ή καμία θνησιμότητα. Κατόπιν, ένας όρος γνωστός ως «ασθένεια σάκων αέρα» έγινε ένα πρόβλημα στα νέα πουλιά. Προκάλεσε την υψηλή θνησιμότητα σε μερικά κοπάδια. Πολλά πουλιά έγιναν σταματημένα, η αποδοτικότητα τροφών μειώθηκε, και πολλά πτηνά απορρίφθηκαν ως ακατάλληλα για ανθρώπινη κατανάλωση όταν υποβάλλονται σε επεξεργασία. Η μολυσματική ιγμορίτιδα στις γαλοπούλες παράγει έναν κόλπο που πρήζεται κάτω από το μάτι καθώς επίσης και μια ανάφλεξη των αναπνευστικών οργάνων. Είναι χρόνια αρρώστια που έχουν επιπτώσεις στην αύξηση και τη μετατροπή τροφών. Μπορεί επίσης να προκαλέσει τη σημαντική θνησιμότητα στα νέα κοτόπουλα.

Ένας ιδιαίτερος βακτηριακός-όπως οργανισμός γνωστός ως *Mycoplasma gallisepticum* (MG) είναι κοινός και για στους τρεις όρους. CRD και η ιγμορίτιδα στις γαλοπούλες προκαλούνται από μολύνσεις ενός τις καθαρές MG ενώ το σύνδρομο σάκων αέρα προκαλείται από μια μόλυνση του MG σε σχέση με με το *E. COLI*. Αυτοί οι όροι προκαλούνται από τις οξείες αναπνευστικές μολύνσεις όπως η ψευδοπανώλη ή η μολυσματική βρογχίτιδα. *Mycoplasma to gallisepticum* είναι διαδεδομένο και έχει επιπτώσεις σε πολλά είδη πουλιών. Τα προγράμματα εξόντωσης έχουν μειώσει την επίπτωση τα τελευταία χρόνια. Διαδίδεται πρώτιστα μέσω του αυγού. Οι μολυσμένες κόττες διαβιβάζουν τους οργανισμούς και ο νεοσσός ή το κοτόπουλο είναι μολυσμένος όταν εκκολάπτει.

Οι οργανισμοί μπορούν επίσης να διαβιβάσουν από τη απευθείας επαφή με τα μολυσμένα ή πουλιά μεταφορέων. Το αληθινό CRD παράγει τα μικρά αναπνευστικά συμπτώματα όπως το βήξιμο, το φτέρνισμα και μια ρινική απαλλαγή. Στο σύνδρομο σάκων αέρα υπάρχει μια εκτενής συμμετοχή του ολόκληρου αναπνευστικού συστήματος. Οι σάκοι αέρα είναι συχνά νεφελώδεις και περιέχουν το έκκριμα μεγάλων ποσών. Τα επηρεασθέντα πουλιά γίνονται μειώσεις μαραμένης, κατανάλωσης τροφών και υπάρχει μια γρήγορη απώλεια βάρους σωμάτων. Η μολυσματική ιγμορίτιδα στις γαλοπούλες εμφανίζεται με δύο μορφές. Όταν η «ανώτερη» μορφή είναι παρούσα, υπάρχει μόνο μια διόγκωση του κόλπου κάτω από το μάτι. Στη «χαμηλότερη» μορφή, οι πνεύμονες και οι σάκοι αέρα περιλαμβάνονται.

Οι σάκοι αέρα γίνονται νεφελώδεις και μπορούν να περιέχουν το έκκριμα μεγάλων ποσών. Και οι δύο μορφές της ασθένειας είναι συνήθως παρούσες στο κοπάδι και είναι συχνά παρούσες στο ίδιο πουλί. Η διάγνωση καθενός όρου πρέπει να βασιστεί στην ιστορία, τα συμπτώματα και τα τραύματα κοπαδιών. Οι εξετάσεις αίματος είναι χρήσιμες στον καθορισμό εάν ένα κοπάδι είναι μολυσμένο. Η απάντηση στο πρόβλημα MG και στα κοτόπουλα και στις γαλοπούλες είναι εξόντωση των οργανισμών ασθενειών. Αυτός ο στόχος έχει επιτευχθεί στα εμπορικά κοπάδια αναπαραγωγής με τα εθελοντικά προγράμματα που διευθύνονται από το εθνικό σχέδιο βελτίωσης πουλερικών (NPIP) και το εθνικό σχέδιο βελτίωσης της Τουρκίας (NTIP). Η επεξεργασία CRD, το σύνδρομο σάκων αέρα και η χαμηλότερη μορφή μολυσματικής ιγμορίτιδας δεν θεωρούνται ικανοποιητικός. Πολλά αντιβιοτικά έχουν χρησιμοποιηθεί με ποικίλη επιτυχία. Εάν να δώσει την επεξεργασία είναι μια απόφαση που πρέπει να ληφθεί σε κάθε κοπάδι που εδρεύει στους οικονομικούς παράγοντες. Εάν η επεξεργασία προσπαθείτε, δώστε τα υψηλά επίπεδα ένα από τα ευρέα αντιβιοτικά φάσματος (Tylosin, aureomycin, terramycin, gallimycin) είτε στην τροφή, νερό κατανάλωσης είτε από τις εγχύσεις.

Ο «ανώτερος» η μορφή μολυσματικής ιγμορίτιδας μπορεί να αντιμετωπιστεί επιτυχώς με την έγχυση των αντιβιοτικών στην πρησμένη κοιλότητα κόλπων. Χολέρα πτηνών Αυτή η ασθένεια εμφανίζεται σε όλη τη χώρα οπουδήποτε τα πουλερικά παράγονται και τα τελευταία χρόνια έχουν γίνει η πιο επικίνδυνη μολυσματική ασθένεια των γαλοπουλών. Η σειρά οικοδεσποτών είναι εκτενής και περιλαμβάνει τα κοτόπουλα, τις γαλοπούλες, τους φασιανούς, τα περιστέρια, τα υδρόβια πουλιά, τα σπουργίτια και άλλα ελεύθερος-πετώντας πουλιά. Ο αιτιολογικός οργανισμός της χολέρας πτηνών είναι *Pasteurella multocida*.

Ο οργανισμός μπορεί να επιζήσει τουλάχιστον ενός μήνα στη μείωση, τριών μηνών στα αποσυντιθειμένους σφάγια και δύο έως τριών μηνών στο χώμα. *Pasteurella* εισάγει προφανώς τους ιστούς του στόματος και της ανώτερης αναπνευστικής οδού.

Η ασθένεια δεν διαβιβάζεται μέσω του αυγού. Σημαντικές πηγές μόλυνσης περιλαμβάνουν:

- Περιττώματα σώματος των ασθενών πουλιών που μολύνουν το χώμα, το νερό, την τροφή, κ.λπ.,
- Σφάγια των πουλιών που έχουν πεθάνει της ασθένειας,
- Προμήθειες μολυσμένου νερού όπως οι δεξαμενές επιφάνειας, λίμνες, λίμνες και ρεύματα,
- Μηχανική μετάδοση από τα μολυσμένο παπούτσια ή τον εξοπλισμό.

Οι μελέτες δείχνουν ότι τα ζώα εκτός από τα πουλιά μπορούν να χρησιμεύσουν ως οι δεξαμενές της μόλυνσης και να διαδώσουν ενεργά την ασθένεια. Αυτά τα ζώα περιλαμβάνουν τα ρακούιν, opossums, τα σκυλιά, τις γάτες, τους χοίρους, και vermin.

Η ασθένεια βλέπει σπάνια στα κοτόπουλα κάτω από τέσσερις μήνες της ηλικίας, αλλά είναι συνήθως - βλέποντας στις γαλοπούλες κάτω από αυτήν την ηλικία. Στη μορφή peracute, τα συμπτώματα μπορούν να είναι απόντα στην οξεία μορφή μερικά πουλιά μπορούν να πεθάνουν χωρίς την παρουσίαση συμπτωμάτων, αλλά πολλές άλλα είναι ορατά άρρωστα πριν από το θάνατο.

Τα χαρακτηριστικά συμπτώματα περιλαμβάνουν την κατάπληξη, την απώλεια όρεξης, τη γρήγορη απώλεια βάρους, τη χλωρότητα ως αποτέλεσμα της κοινής μόλυνσης, πρησμένα wattles, τη δύσκολη αναπνοή, υδατώδες κιτρινωπό ή πράσινο διάρροια και cyanosis ή να σκουρύνουν του κεφαλιού και wattles. Τα τραύματα μπορούν στα πουλιά που πεθαίνουν κατά τη διάρκεια των ξεσπασμάτων peracute. Όταν το παρόν, τραύματα μπορεί να μοιάσει με εκείνοι σύνδεσε με οποιαδήποτε οξεία septicemic βακτηριακή μόλυνση, συχνά εκείνοι των πτηνών τυφοειδών. Τα χαρακτηριστικά τραύματα μπορούν να περιλάβουν τις ακριβείς αιμορραγίες στις βλενώδεις και ορώδεις μεμβράνες ή/και το κοιλιακό λίπος ανάφλεξη του ανώτερου τρίτου του λεπτού εντέρου ελαφριά, σταθερή «ζεματισμένη» εμφάνιση του συκωτιού διευρυμένη και κορεσμένη σπλήνα κρεμώδης ή στερεά συλλογή του υλικού στις ενώσεις και τυροειδές υλικό στο εσωτερικά αυτί και τα διάκενα υαλοπινάκων του στριψίματος του κρανίου των πουλιών τους λαιμούς.

Οι γαλοπούλες μπορούν να έχουν πνευμονία με τη στερεοποίηση και ενός ή των δύο πνευμόνων. Μια δοκιμαστική διάγνωση μπορεί να γίνει στην ιστορία κοπαδιών, τα συμπτώματα και τα μεταθανάτια τραύματα. Μια καθορισμένη διάγνωση εξαρτάται από την απομόνωση και τον προσδιορισμό του οργανισμού. Κατάλληλα αντιμετωπίζεται bacterins χρήσιμος στην πρόληψη της χολέρας πτηνών, ιδιαίτερα στις γαλοπούλες. Η χρήση τους πρέπει να συνδυαστεί με ένα άκαμπτο πρόγραμμα της υγιεινής. Γενικά, όπως ισχύει για τη χρήση των bacterins στις γαλοπούλες, η πλήρης προστασία είναι μη ρεαλιστική. Ακολουθήστε τις συστάσεις του κατασκευαστή για τη χρήση του bacterin.

Ο εμβολιασμός από κοινού με την επεξεργασία δεν συστήνεται. Οι πρακτικές υγιεινής που βοηθούν στην παρεμπόδιση της ασθένειας είναι:

- Πλήρης αποπληθυσμός κάθε έτος με τα καθορισμένα σπασίματα μεταξύ των παλαιότερων πουλιών και των αντικαταστάσεών τους,
- Εκτελέστε ένα πρόγραμμα ελέγχου τρωκτικών,
- Ξεφορτωθείτε τα νεκρά πουλιά κατάλληλα,
- Παρέχετε το ασφαλές, υγειονομικό νερό,
- Καθαρίστε και απολυμάνετε όλους τα σπίτια και τον εξοπλισμό μετά από να ξεφορτωθεί το κοπάδι,
- Κρατήστε τα πουλιά περιορισμένα στο σπίτι και μακριά από τα άγρια πουλιά και τα ζώα,
- Επιτρέψτε στις μολυσμένα σειρές ή τα ναυπηγεία για να παραμείνετε κενά για τουλάχιστον τρεις μήνες.

Αν και τα φάρμακα αλλάζουν συνήθως την πορεία ενός ξεσπάσματος χολέρας πτηνών, τα επηρεασθέντα πουλιά παραμένουν φορείς και η ασθένεια έχει μια τάση να επαναληφθεί όταν διακόπτεται η επεξεργασία. Αυτό μπορεί να απαιτήσει την παρατεταμένη επεξεργασία με τα φάρμακα που προστίθεται στην τροφή και το νερό. Τα φάρμακα Sulfa και τα ευρέα αντιβιοτικά φάσματος (πενικιλίνη) συνήθως ελέγχουν τις απώλειες. Νεκρωτικό Enteritis Νεκρωτικό enteritis είναι μια οξεία ασθένεια που παράγει μια χαρακτηρισμένη καταστροφή της εντερικής επένδυσης της πεπτικής οδού. Τα κοινά ονόματα τομέων (ακατέργαστου και κουνουπιδιών έντερο εντέρων αποσυνθέσεων,) ακριβώς περιγράφουν τον όρο.

Η αιτία της ασθένειας είναι *clostridium perfringens*, ένα spore-forming, ράβδος-διαμορφωμένο βακτηρίδιο. Οι βακτηριακοί οργανισμοί και οι τοξίνες τους είναι η αρχική αιτία αλλά coccidiosis μπορεί να είναι ένας συμβάλλοντας παράγοντας. Η μεγαλύτερη μέρος της ζημίας στην εντερική επένδυση οφείλεται προφανώς στις τοξίνες που παράγονται από τους βακτηριακούς οργανισμούς. Λίγα είναι γνωστά για την εξάπλωση της ασθένειας αλλά η μετάδοση θεωρείται για να εμφανιστεί από την προφορική επαφή με τις μειώσεις από τα μολυσμένα πουλιά.

Νεκρωτικό enteritis εμφανίζεται ξαφνικά στο επηρεασθε'ν κοπάδι. Τα φαινομενικά υγιή πουλιά μπορούν να γίνουν έντονα πιεσμένα και να πεθάνουν εντός ωρών. Η θνησιμότητα είναι συνήθως μεταξύ δύο και δέκα τοις εκατό, αλλά μπορεί να είναι τόσο υψηλή όπως τριάντα τοις εκατό στα αυστηρά ξεσπάσματα. Οι απώλειες λόγω της μειωμένης μετατροπής αύξησης και τροφών μπορούν να είναι δαπανηρότερες από τη θνησιμότητα κοπαδιών.

Τα τραύματα της ασθένειας περιλαμβάνουν συνήθως το χαμηλότερο - το μισό από το λεπτό έντερο, αλλά σε μερικές περιπτώσεις το ολόκληρο μήκος του κομματιού περιλαμβάνεται. Το έντερο είναι διεσταλμένο, περιέχει το σκοτεινό δυσάρεστο ρευστό και μια diphtheritic κουνουπίδι-όπως μεμβράνη που περιλαμβάνει το mucosa. Η επένδυση του εντέρου θα έχει μια χονδροειδή εμφάνιση τουρκικός-πετσετών και οι μερίδες της επένδυσης μπορούν να πέσουν μακριά και να περάσουν έξω με το εντερικό περιεχόμενο. Διάγνωση βασισμένος στην ιστορία, τα συμπτώματα και τα συμπεράσματα των χαρακτηριστικών τραυμάτων. Bacitracin ή το virginiamycin είναι αποτελεσματικές επεξεργασίες που αντιμετωπίζονται στην τροφή. Bacitracin μπορεί επίσης να δοθεί στο νερό κατανάλωσης.

Η ενθαρρυντική επεξεργασία βιταμινών μπορεί να ενισχύσει την αποτελεσματικότητα των επεξεργασιών. Το προληπτικό φάρμακο μπορεί να είναι σημαντικός στις εγκαταστάσεις όπου οι προγενέστερες μολύνσεις έχουν παρατηρηθεί. Δεδομένου ότι coccidiosis μπορεί να είναι ένας συμβάλλοντας παράγοντας, η προσοχή πρέπει να δοθεί σε ένα αποτελεσματικό coccidiosis πρόγραμμα ελέγχου. Ulcerative Enteritis (ασθένεια ορτυκίων) Ulcerative enteritis είναι μια οξεία ή χρόνια μόλυνση των πουλιών θήρας, των κοτόπουλων, των γαλοπουλών και άλλων εσωτερικών πτηνών. Οι απώλειες θανάτου μπορούν να είναι υψηλές για τα νέες ορτύκια ή τις πουλάδες που ανατρέφονται για την παραγωγή αυγών. Η αιτία της ασθένειας είναι *colinum clostridium*, ένα σπόριο που διαμορφώνει τη βακτηριακή ράβδο.

Η μόλυνση εξαπλώνεται με τις μειώσεις από τους αρρώστους ή τα πουλιά μεταφορέων στα υγιή πουλιά. Ο οργανισμός ασθενειών είναι πολύ ανθεκτικός στα απολυμαντικά και θα εμμένει υπό τις ποικίλες περιβαλλοντικές συνθήκες. Τα πουλιά με την οξεία μορφή μπορούν να πεθάνουν ξαφνικά ενώ στην καλή σάρκα, ενώ τα πιο χρόνια επηρεασθε'ντα πουλιά γίνονται απαθή, έχουν αναστατώσει τα φτερά, υπόλευκη υδατώδης διάρροια, και αναπτύσσουν μια humped-επάνω στάση. Τέτοια πουλιά πεθαίνουν συνήθως σε έναν εξαιρετικά ισχυρό όρο. Η μείωση μπορεί να συγχθεί με εκείνους των πουλιών με coccidiosis και οι δύο ασθένειες βλέπουν συχνά στο ίδιο πουλί. Να πέσουν των πουλιών με μόνο ulcerative enteritis δεν περιέχουν ποτέ το αίμα. Τα μεταθανάτια τραύματα είναι χαρακτηριστικά. Το ολόκληρο εντερικό κομμάτι έχει συχνά τα κουμπι-όπως έλκη αλλά η χαμηλότερη μερίδα ο συχνότερα επηρεάζεται. Αυτά τα έλκη διατρυπών συχνά, με συνέπεια το τοπικό ή γενικευμένο peritonitis. Αν και η ασθένεια είναι χαρακτηριστικής φύσης, καθεμία που υποψιάζεται τη μόλυνση πρέπει να επιδιώξει την επαγγελματική επιβεβαίωση προτού να αρχίσει η επεξεργασία. Bacitracin και η πενικιλίνη είναι τα αποτελεσματικότερα φάρμακα στη θεραπεία και την πρόληψη αυτής της ασθένειας. Εάν bacitracin χρησιμοποιείται, πρέπει να ενσωματωθεί στην τροφή σε επίπεδα μέχρι 200 γραμμάρια ανά τόνο της τροφής. Προσθήκη bacitracin στο νερό στο ποσοστό ενός κουταλιού του γλυκού ανά ενισχύσεις γαλονιού στον έλεγχο ενός ξεσπάσματος της ασθένειας. Καθεμία μέθοδος bacitracin θα ελέγξει την ασθένεια μέσα σε δύο εβδομάδες, εκτός αν μια bacitracin-ανθεκτική πίεση του οργανισμού ασθενειών είναι παρούσα.

Η πενικιλίνη χρησιμοποιείται επίσης για να θεραπεύσει την ασθένεια εάν bacitracin δεν είναι αποτελεσματικό. Η ανατροφή των πουλιών στο καλώδιο είναι ένα αποτελεσματικό προληπτικό μέτρο. Τα συγκεκριμένα φάρμακα (bacitracin ή πενικιλίνη) που ταΐζονται σε χαμηλά επίπεδα, είναι αποτελεσματικά για την ασθένεια σε διαδικασίες όπου η χρήση του δαπέδου καλωδίων είναι μη πρακτική.

Ασθένεια Pullorum Η ασθένεια Pullorum είναι μια οξεία ή χρόνια μολυσματική, βακτηριακή πάθηση που έχει επιπτώσεις πρώτιστα στα κοτόπουλα και τις γαλοπούλες, αλλά τα πιο εσωτερικά και άγρια πτηνά μπορούν να μολυνθούν. Η αιτία είναι ένα βακτηρίδιο που ονομάζεται το *pullorum* σαλμονελών.

Αυτός ο οργανισμός είναι πρώτιστα αυγό διαβιβασθέν, αλλά η μετάδοση μπορεί να εμφανιστεί από τα άλλα μέσα όπως:

- Μολυσμένη κότα στο αυγό, αυγό στο νεοσσό, ή το νεοσσό στο νεοσσό στον επωαστήρα, το κιβώτιο νεοσσών, την επωαστική μηχανή, ή το σπίτι. Οι επιζώντες γίνονται μολυσμένοι κτηνοτρόφοι (ο κύκλος αρχίζει πάλι),
- Μηχανική μετάδοση (που φέρεται γύρω στα ενδύματα, τα παπούτσια ή τον εξοπλισμό),
- Πουλιά φορέων (τα φαινομενικά υγιή πουλιά ρίχνουν τους οργανισμούς ασθενειών),
- Μολυσμένες εγκαταστάσεις (από τα προηγούμενα ξεσπάσματα).

Οι οργανισμοί ασθενειών μπορούν να εισαγάγουν το πουλί μέσω των αναπνευστικών (όπως στον επωαστήρα) ή χωνευτικών συστημάτων. Τα περισσότερα ξεσπάσματα της οξείας ασθένειας pullorum στα κοτόπουλα ή τις γαλοπούλες προκύπτουν από τη μόλυνση ενώ στο εκκολαπτήριο. Η ασθένεια Pullorum είναι ιδιαίτερα μοιραία στους νέα νεοσσούς ή τα κοτόπουλα, αλλά τα ώριμα πουλιά είναι ανθεκτικότερα. Τα νέα πουλιά μπορούν να πεθάνουν σύντομα μετά από να εκκολάψουν χωρίς έκθεση οποιωνδήποτε αισθητών σημάδιων. Τα περισσότερα οξέα ξεσπάσματα εμφανίζονται στα πουλιά που είναι κάτω από τρεις εβδομάδες της ηλικίας.

Η θνησιμότητα σε τέτοια ξεσπάσματα μπορεί να πλησιάσει ενενήντα τοις εκατό εάν μη επεξεργασμένη. Οι επιζώντες είναι συνήθως σταματημένοι και εκκεντρικοί. Η μόλυνση στα νέα πουλιά μπορεί να υποδειχθεί από το droopiness, αναστατωμένα φτερά, μια κατεψυγμένη εμφάνιση με τα πουλιά που συσσωρεύουν κοντά σε μια πηγή θερμότητας, εργασμένη αναπνοή, και η παρουσία μιας άσπρης διάρροιας με «κολλώ-κατεβάζει» την εμφάνιση γύρω από τη διέξοδο. Το άσπρο σύμπτωμα διάρροιας υποκίνησε τον όρο «βακτηριακή άσπρη διάρροια» που συνδέθηκε συνήθως με αυτήν την ασθένεια συγχρόνως. Τα ακαθάριστα τραύματα μπορούν σε μερικά ενήλικα πουλιά. Η διάγνωση στα νέα πουλιά γίνεται με την απομόνωση του αιτιολογικού οργανισμού στο εργαστήριο. Στα παλαιότερα πουλιά, η δοκιμή αίματος μπορεί να δείξει μια μόλυνση αλλά μια θετική διάγνωση εξαρτάται από την απομόνωση και τον προσδιορισμό του οργανισμού από τις εργαστηριακές διαδικασίες.

Η πλήρης εξόντωση είναι ο μόνος υγιής τρόπος να αποτραπεί η ασθένεια pullorum. Όλα τα κοπάδια ανεφοδιασμού εκκολαπτηρίων πρέπει να εξεταστούν και μόνο τα pullorum-ελεύθερα κοπάδια χρησιμοποιημένος ως πηγή εκκολάπτοντας αυγών. Νεοσσοί ή κοτόπουλα αγορών από τα εκκολαπτήρια που αναγνωρίζονται επίσημα ως «Pullorum καθαρό» από τους εθνικούς αντιπροσώπους σχεδίων βελτίωσης πουλερικών στο κράτος σας. Η επεξεργασία είναι πρώτιστα μια λειτουργία διάσωσης και δεν αποτρέπει τα πουλιά από να γίνει μεταφορείς. Συνεπώς, μην κρατήστε τα ανακτημένα κοπάδια για την παραγωγή αυγών. Μεταξύ των φαρμάκων που χρησιμοποιούνται για να μεταχειριστούν το pullorum η ασθένεια είναι φουραζολιδόνη, θειικό άλας gentamycin, και φάρμακα sulfa (sulfadimethoxine, sulfamethazine, και sulfamerazine). Πτηνά τυφοειδή Τα πτηνά τυφοειδή είναι μια μολυσματική, μεταδοτική βακτηριακή ασθένεια που είναι συνήθως οξεία αλλά μερικές φορές χρόνια.

Έχει επιπτώσεις στα πιο εσωτερικά και άγρια πτηνά συμπεριλαμβανομένων των κοτόπουλων, των γαλοπουλών, των παπιών, των περιστερών, των φασιανών και άλλων πουλιών θήρας. Δεν πρέπει να συγχθεί με τον τυφοειδή πυρετό στους ανθρώπους που προκαλείται από έναν ευδιάκριτα διαφορετικό οργανισμό. Η αιτία στο βακτηρίδιο, *gallinarum* σαλμονελών. Οι μέθοδοι μετάδοσης είναι οι ίδιες όπως για την ασθένεια pullorum, συμπεριλαμβανομένης της μετάδοσης αυγών. Εντούτοις, η μηχανική μετάδοση είναι πιο επικρατούσα με αυτήν την ασθένεια από, τι με την ασθένεια pullorum.

Οποιοδήποτε πουλί ηλικίας μπορεί να μολυνθεί, αλλά η ασθένεια εμφανίζεται πρώτιστα στους νέους ενήλικους (συνήθως εκείνοι πιο μεγαλύτεροι από δώδεκα εβδομάδες της ηλικίας). Η θνησιμότητα ποικίλλει από λιγότερο από το ένα σε περίπου σαράντα τοις εκατό, αλλά η υψηλότερη θνησιμότητα έχει παρατηρηθεί. Τα σημάδια περιλαμβάνουν την ξαφνική ή σποραδική θνησιμότητα, listlessness, την πράσινη ή κίτρινη διάρροια (που συνοδεύονται με τη συγκόλληση των φτερών διεξόδων), την απώλεια όρεξης, την αυξανόμενη δίψα και μια χλωμή, ανεμική εμφάνιση της χτένας και wattles. Μια δοκιμαστική διάγνωση μπορεί να γίνει από την ιστορία, τα σημάδια και τα τραύματα αλλά η τελική διάγνωση πρέπει να βασιστεί στην απομόνωση και τον προσδιορισμό του αιτιολογικού οργανισμού.

Τα τραύματα που παρατηρούνται στη βοήθεια νεκροψίας ελέγχουν μια διάγνωση των πτηνών τυφοειδή. Τα τραύματα περιλαμβάνουν μια διευρυμένη και διαστιγμένη σπλήνα, ένα διευρυμένο συκώτι (χρωματισμένος κίτρινος ή πρασινωπός καφετής), μικρές ακριβείς αιμορραγίες στους μυς και το λίπος που περιβάλλουν τα εσωτερικά όργανα, και μια slimy ανάφλεξη του μπροστινού τρίτου του λεπτού εντέρου. Οι μικρές, άσπρες πινακίδα-όπως περιοχές είναι ορατές μέσω των τοίχων του εντέρου είναι υποδηλωτικές των πτηνών τυφοειδών στις γαλοπούλες.

Οι εξετάσεις αίματος που χρησιμοποιούνται πουλιά για να ανιχνεύσουν τους αντιδραστικές pullorum χρησιμοποιούνται επίσης για να προσδιορίσουν πτηνών τα τυφοειδή. Η πρόληψη και ο έλεγχος εξαρτώνται βαριά από τις βασικές πρακτικές πρόληψης ασθενειών συμπεριλαμβανομένων των νεοσσών εκκόλαψης από τα υγιή κοπάδια (όπως καθορίζεται από το pullorum που εξετάζει), εν ενεργεία την ακριβή υγιεινή στο αγρόκτημα, που παρέχει την καθαρό τροφή και το νερό, και την κατάλληλη διάθεση όλων των νεκρών πουλιών όπως εγκρίνεται από την αντιπροσωπεία υγείας των κρατικών ζώων.

Ο αιτιολογικός οργανισμός μπορεί να ζήσει έξω από το σώμα πουλιών για τουλάχιστον έξι μήνες, απαιτώντας κατά συνέπεια τις πρόσθετες διοικητικές προφυλάξεις για να σπάσει τον κύκλο ασθενειών. Μετά από ένα ξέσπασμα, καθαρίστε λεπτομερώς και απολυμάνετε τις εγκαταστάσεις. Όταν περιστροφή εφικτής, σειράς πρακτικής και άλλες πρόσθετες προφυλάξεις για να αποτρέψει τη μεταφορά της μόλυνσης στο ακόλουθο κοπάδι. Τα φάρμακα δεν μπορούν να εξαρτηθούν από ως μέσο τυφοειδούς πρόληψης και δεν συστήνονται για εκείνο τον σκοπό. Τα μολυσμένα πουλιά μπορούν να σωθούν χρησιμοποιώντας τα ίδια φάρμακα όπως χρησιμοποιούνται για να σώσουν μολυσμένα τα pullorum πουλιά.

Αλλαντίαση Η αλλαντίαση είναι μια ασθένεια που προκαλείται από την κατάποση μιας τοξίνης που παράγεται από το *botulinum* βακτηρίδιο *clostridium*. Όλα τα εσωτερικά πτηνά και τα περισσότερα άγρια πουλιά είναι ευαίσθητα στα αποτελέσματα της τοξίνης. Πολλοί ανθρώπινοι θάνατοι έχουν αποδοθεί επίσης στην κατανάλωση τροφίμων ή νερού που περιέχουν την τοξίνη. Η αλλαντίαση δεν είναι μια βακτηριακή μόλυνση, αλλά ένας όρος που παράγεται από ένα υποπροϊόν της αύξησης των βακτηριδίων. Ο οργανισμός είναι κοινής φύσης και είναι ευρέως διασκορπισμένος στα χώματα. Η κατάποση του οργανισμού δεν είναι επιβλαβής. Γίνεται επικίνδυνο μόνο όταν οι όροι είναι ευνοϊκοί για την αύξηση και τον επόμενο σχηματισμό τοξινών του. Ο οργανισμός αυξάνεται καλύτερα κάτω από την υψηλή υγρασία και σχετικά υψηλής θερμοκρασίας και σε ένα περιβάλλον που περιέχει το αποσυντιθειμένος οργανικό υλικό (φυτό ή ζώο).

Ο οργανισμός απαιτεί ένα περιβάλλον στο οποίο όλο το ατμοσφαιρικό οξυγόνο αποβάλλεται. Ο οργανισμός δεν μπορεί να πολλαπλασιάσει παρουσία του αέρα. Οι στάσιμες λίμνες ή οι υγρές περιοχές με το θαμμένο θέμα αποσύνθεσης είναι επικίνδυνες περιοχές για την ανάπτυξη τοξινών. Η αλλαντίαση οδηγεί αφότου καταναλώνεται ο αποσυντιθειμένος ζωικός ή φυτικός ιστός που περιέχει την τοξίνη.

Τα αποσυντιθειμένοι σφάγια είναι μια συχνή πηγή της τοξίνης, όπως είναι πολλά έντομα που ταΐζουν στον ίδιο ιστό. Τα έντομα μπορούν να περιέχουν αρκετή τοξίνη για να προκαλέσουν την ασθένεια σε οποιοδήποτε πουλί που την λαμβάνει. Δεδομένου ότι η τοξίνη είναι υδροδιαλυτή, οι πηγές νερού μπορούν να γίνουν μολυσμένες και να παρέχουν μια δεξαμενή για την ασθένεια.

Η τοξίνη είναι μια από την πιο ισχυρή που ανακαλύπτεται από τους επιστήμονες. Η τοξίνη είναι σχετικά θερμότητα - ο σταύλος αλλά μπορεί να καταστραφεί με να βράσει. Υπάρχουν διαφορετικοί τύποι των τοξινών οι τύποι Α και Γ προκαλούν την ασθένεια στα πουλιά ενώ ο τύπος Β παράγει συχνά την ασθένεια στο άτομο. Η αδυναμία είναι γενικά το πρώτο σημάδι της ασθένειας και ακολουθείται από την προοδευτική χαλαρή παράλυση των ποδιών, των φτερών και του λαιμού. Όταν οι μύες λαιμών επηρεάζονται το κεφάλι κρεμά limp, προκαλώντας κατά συνέπεια έναν όρο που αναφέρεται ως «limberneck». Τα επηρεασθέντα πουλιά μπορούν να έχουν μια ιδιαίτερη δόνηση, χαλαρά φτερά που εξάγονται εύκολα και εξασθενίζουν τις εν μέρει ιδιαίτερες προσοχές. Μερικά πουλιά (Τουρκία) δεν αναπτύσσουν τα χαλαρά φτερά ή limberneck τα συμπτώματα. Λόγω της παράλυσης, τα πουλιά είναι ανίκανα να καταπιούν και βλενωδής συσσωρεύει στο στόμα.

Τα μοιραία επηρεασθέντα πουλιά μπορούν να βρεθούν σε ένα βαθύ κώμα που εμφανίζεται άψυχο για αρκετές ώρες πριν από το θάνατο. Τα σημαντικά τραύματα δεν παρατηρούνται συνήθως στα επηρεασθέντα πουλιά. Η εξέταση του χωνευτικού περιεχομένου μπορεί να αποκαλύψει έντομα, το αποσυντεθειμένο ζωικό ή φυτικό υλικό ή άλλο θέμα που προτείνουν ότι τα πουλιά έχουν καταναλώσει την τοξίνη. Μια δοκιμαστική διάγνωση μπορεί να γίνει από την ιστορία, τα συμπτώματα και τα μεταθανάτια συμπεράσματα. Σαν ενίσχυση στη διάγνωση, στα άρρωστα πουλιά μπορεί να δοθεί το νερό στη συγκομιδή, να κρατηθούν σε ένα δροσερό περιβάλλον και να θεραπευθούν ενδοφλεβίως με antitoxin.

Η αποκατάσταση ενός μεγάλου ποσοστού των επηρεασθέντων πουλιών θα τεκμηριώνει τη διάγνωση. Την πρόληψη πρέπει να στοχεύσουν στην εξάλειψη των πηγών παραγωγής και παρεμπόδισης τοξινών της πρόσβασης των πουλιών σε τέτοια υλικά. Αυτές οι πρακτικές περιλαμβάνουν τη γρήγορη αφαίρεση όλων των νεκρών ζώων από τα σπίτια και των μανδρών, debeaking τα πουλιά, ελέγχοντας τους πληθυσμούς μυγών και εντόμων και αποφεύγοντας την πρόσβαση στο αποσυντεθειμένο οργανικό υλικό. Οι προμήθειες μολυσμένου νερού είναι ιδιαίτερα επικίνδυνες. Εάν οι απεργίες ασθενειών, εντοπίζουν και αφαιρούν την πηγή της τοξίνης και χωρίζουν όλα τα ορατά επηρεασθέντα πουλιά από το κοπάδι για τη θεραπεία.

Τοποθετήστε τα άρρωστα πουλιά σε μια δροσερή σκιασμένη περιοχή και δώστε το φρέσκο νερό στη συγκομιδή, δύο φορές καθημερινά. Τα ήπια καθαρτικά μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τα πουλιά που έχουν εκτεθεί αλλά δεν παρουσιάζουν συμπτώματα ασθενειών. Τα άλατα Epsom (μια λίβρα ανά 100 πουλιά) μπορούν να αναμιχθούν στην τροφή. Η προσθήκη teaspoonful επιπέδων των αλάτων Epsom σε μια ουγγιά του νερού και η τοποθέτηση στις συγκομιδές των άρρωστων πουλιών είναι ευεργετικές σε πολλές περιπτώσεις. Antitoxin η θεραπεία είναι υποδειγμένη μόνο στα πουλιά που έχουν την υψηλή μεμονωμένη αξία δεδομένου ότι antitoxin είναι δύσκολο να ληφθεί και είναι ακριβό. Μολυσματικό Coryza Το μολυσματικό coryza είναι μια συγκεκριμένη αναπνευστική ασθένεια στα κοτόπουλα που εμφανίζεται ο συχνότερα στα semi-mature ή ενήλικα πουλιά.

Η μόλυνση μπορεί να οδηγήσει σε μια αργός-διάδοση, χρόνια αρρώστια που έχουν επιπτώσεις μόνο σε έναν μικρό αριθμό πουλιών συγχρόνως, ή σε μια γρήγορη εξαπλωμένος ασθένεια με ένα υψηλότερο ποσοστό του επιρροής των πουλιών. Το περιστατικό του μολυσματικού coryza δεν είναι διαδεδομένο και η επίπτωση είναι σχετικά χαμηλή. Η ασθένεια προκαλείται από ένα βακτηρίδιο γνωστό ως *gallinarum Hemophilus*. Τα ξεσπάσματα προκύπτουν συνήθως από την εισαγωγή των μολυσμένων ή πουλιών μεταφορών σε ένα κοπάδι.

Η μετάδοση της μόλυνσης εμφανίζεται από τη απευθείας επαφή, την αερομεταφερόμενη μόλυνση από τη σκόνη ή τα αναπνευστικά σταγονίδια απαλλαγής και το νερό κατανάλωσης που μολύνονται από το μολυσματικό ρινικό έκκριμα.

Τα ευαίσθητα πουλιά αναπτύσσουν συνήθως τα συμπτώματα μέσα σε τρεις ημέρες μετά από την έκθεση στην ασθένεια. Τα ανακτημένα άτομα μπορούν να εμφανιστούν κανονικά αλλά παραμένουν μεταφορείς του οργανισμού για τις μεγάλες περιόδους. Μόλις μολυνθεί ένα κοπάδι, όλα τα πουλιά πρέπει να θεωρηθούν ως μεταφορείς. Τα χαρακτηριστικότερα συμπτώματα του μολυσματικού coryza περιλαμβάνουν τη edematous διόγκωση του προσώπου γύρω από τα μάτια και wattles, τη ρινική απαλλαγή και τους πρησμένους κόλπους. Η υδατώδης απαλλαγή από τα μάτια οδηγεί συχνά στα καπάκια που εμμένουν από κοινού.

Το όραμα μπορεί να επηρεαστεί λόγω της διόγκωσης. Η ασθένεια οδηγεί σε μια μείωση στην κατανάλωση τροφών και νερού και μια αύξηση στον αριθμό κατώτερων πουλιών. Ένα δυσμενές αποτέλεσμα στην παραγωγή αυγών εμφανίζεται συνήθως αναλογικά προς τον αριθμό επηρεασθέντων πουλιών. Η διάγνωση μπορεί να επιβεβαιωθεί μόνο από την απομόνωση και τον προσδιορισμό του αιτιολογικού οργανισμού. Ο οργανισμός, *Gallinarum Hemophilus*, είναι εξαιρετικά σχολαστικός και συχνά δύσκολο να απομονωθεί.

Η πρόληψη είναι η μόνη υγιής προσέγγιση στο μολυσματικό coryza ελέγχου. Μπορεί συνήθως να αποτραπεί από τα διοικητικά προγράμματα που αποβάλλουν την επαφή μεταξύ των ευαίσθητων και μολυσμένων πουλιών. Απαιτεί μόνο να χωρίσει επηρεασθέν ή τα πουλιά μεταφορέων από τον ευαίσθητο πληθυσμό. Προκειμένου να προληφθεί η μόλυνση, εισάγετε τα αρχισμένα ή ενήλικα πουλιά μόνο από τις πηγές που είναι γνωστές για να είναι χωρίς μόλυνση. Εάν η μόλυνση εμφανίζεται, ολοκληρώστε τον αποπληθυσμό που ακολουθείται με το λεπτομερή καθαρισμό/την απολύμανση είναι οι μόνοι τρόποι για την ασθένεια.

Διάφορα φάρμακα είναι αποτελεσματικά για τα συμπτώματα της ασθένειας αν και η ασθένεια δεν αποβάλλεται ποτέ πλήρως. Το Sulfadimethoxine ή sulfathiazole στην τροφή ή το νερό ή την ερυθρομυκίνη που χορηγούνται στο νερό κατανάλωσης μπορεί να μειώσει τα συμπτώματα αυτής της ασθένειας. Omphalitis Το Omphalitis μπορεί να καθοριστεί τεχνικά ως ανάφλεξη του ομφαλού. Όπως συνήθως χρησιμοποιείται, ο όρος αναφέρεται στην ανάρμοστη περάτωση του ομφαλού με την επόμενη βακτηριακή μόλυνση (ομφαλός άρρωστος mushy ασθένεια νεοσσών). Προφανώς, τα περισσότερα προβλήματα προκύπτουν από τις μικτές βακτηριακές μολύνσεις συμπεριλαμβανομένων των κοινών κολοβακτηριδίων και των διάφορων ειδών που ανήκουν στα γένη σταφυλόκοκκος, στρεπτόκοκκος, Proteus, και άλλα.

Το Omphalitis μπορεί συνήθως να επισημανθεί στην ελαττωματική επώαση, την κακή υγιεινή εκκολαπτηρίων ή την κατάψυξη/υπερθερμαίνοντας σύντομα μετά από να εκκολάψει (όπως κατά τη μεταφορά). Η σημασία της απομόνωσης ενός από τα βακτηριακά είδη προαναφερθέντα είναι περίπλοκη δεδομένου ότι πολλά από τα ίδια είδη μπορούν να απομονωθούν από τους λεκίθους των υποθετικά κανονικών πουλιών αμέσως μετά από να εκκολάψουν. Το Omphalitis εμφανίζεται κατά τη διάρκεια των πρώτων-πρώτων ημερών της ζωής, έτσι δεν μπορεί να θεωρηθεί διαβιβάσιμος από το πουλί στο πουλί. Διαβιβάζεται από τον unsanitary εξοπλισμό στο εκκολαπτήριο στα πρόσφατα εκκολαμμένα πουλιά που έχουν οι ομφαλοί. Οι επηρεασθέντες νεοσσοί εμφανίζονται συνήθως νυσταγμένοι ή μαραμένοι με τον κάτω «που ξεφυσιέται επάνω».

Επίσης γενικά εμφανίζονται να είναι της κατώτερης ποιότητας και να παρουσιάζουν μια έλλειψη ομοιομορφίας. Πολλά άτομα στέκονται κοντά στην πηγή θερμότητας και είναι αδιάφορα στην τροφή ή το νερό. Η διάρροια εμφανίζεται μερικές φορές. Η θνησιμότητα αρχίζει συνήθως μέσα σε 24 ώρες και αιχμές μέχρι πέντε έως επτά ημέρες. Τα χαρακτηριστικά τραύματα είναι κακώς θεραπευμένοι ομφαλοί, υποδόριο οίδημα, γαλαζωπό χρώμα των κοιλιακών μυών γύρω από τον ομφαλό και το υλικό λέκιθου που έχει συχνά μια σαπρή μυρωδιά. Συχνά οι λέκιθοι είναι σπασμένοι και το peritonitis είναι κοινό. Μια δοκιμαστική διάγνωση μπορεί να γίνει βάσει της ιστορίας και των τραυμάτων. Η παρουσία μικτών βακτηριακών μολύνσεων και απουσίας οποιουδήποτε συγκεκριμένου disease-producing πράκτορα χρησιμοποιείται για την επιβεβαίωση της διάγνωσης.

Οι καλές διαδικασίες διαχείρισης και υγιεινής στο εκκολαπτήριο και κατά τη διάρκεια των πρώτων-πρώτων ημερών που ακολουθούν την εκκόλαψη είναι οι μόνοι σίγουροι τρόποι να αποτραπεί το omphalitis. Η ευρεία βοήθεια αντιβιοτικών φάσματος μειώνει τη θνησιμότητα και να σταματήσει στις επηρεασθείσες ομάδες, αλλά δεν αντικαθιστούν την υγιεινή. Erysipelas Erysipelas είναι μια βακτηριακή ασθένεια που προκαλείται από *Erysipelothrix to insidiososa*. Η ασθένεια έχει επιπτώσεις σε διάφορα είδη πουλιών συμπεριλαμβανομένων των κοτόπουλων, των παπιών και των χήνων, αλλά τα πτηνά στα οποία ήταν αρχικής σπουδαιότητας είναι η Τουρκία. Το άτομο είναι ευαίσθητο στη μόλυνση και μπορεί να συμβληθεί την ασθένεια από τις μολυσμένες γαλοπούλες. Δεδομένου ότι αυτός ο οργανισμός είναι παθογόνος για το άτομο, την η προσοχή πρέπει να ληφθεί κατά χειρισμό των μολυσμένων πουλιών ή των ιστών.

Erysipelas στις γαλοπούλες εμφανίζεται ο συχνότερα κατά τη διάρκεια της πτώσης και των χειμωνιάτικων μηνών και έχει επιπτώσεις συνήθως στα πουλιά που είναι τέσσερις έως επτά μήνες της ηλικίας, αν και οποιοδήποτε πουλί ηλικίας είναι ευαίσθητο. Η συχνότητα έχει αναφερθεί συχνά για να είναι υψηλότερη στα αρσενικά απ' ότι στα θηλυκά, ενδεχομένως επειδή τα παλεύοντας αρσενικά λαμβάνουν τα πολυάριθμα γδαρσίματα δερμάτων που χρησιμεύουν ως οι πύλες της εισόδου για τα βακτηρίδια. Σε μερικές περιπτώσεις η συχνότητα είναι υψηλότερη στις κότες των τεχνικών από τα αρσενικά (ζώο) λόγω τεχνητής γονιμοποίησης που παρέχουν μέσα της μετάδοσης.

Ο οργανισμός μπορεί να επιζήσει για τις μεγάλες περιόδους στο χύμα και τα περισσότερα ξεσπάσματα θεωρούνται για να προέλθουν από το μολυσμένες χύμα ή τις εγκαταστάσεις. Τα πρόβατα, οι χοίροι και τα τρωκτικά μπορούν να είναι φορείς των οργανισμών ασθενειών. Η υποτροπή της ασθένειας σε μια προϋπόθεση είναι κοινή. Οι ή επιδεινώνοντας παράγοντες προδιάθεσης περιλαμβάνουν την επιβάρυνση του υγρού ή σκληρού καιρού και της κακών υγιεινής και της διαχείρισης σειράς.

Η πρώτη ένδειξη της ασθένειας μπορεί να είναι η ανακάλυψη διάφορων νεκρών πουλιών. Συνήθως διάφορα morbid πουλιά μπορούν να βρεθούν εντούτοις, τα περισσότερα επηρεασθέντα πουλιά είναι ορατά άρρωστα για μόνο μια σύντομη περίοδο πριν από το θάνατο. Τα συμπτώματα είναι χαρακτηριστικά μιας septicemic ασθένειας και περιλαμβάνουν μια γενική αδυναμία, listlessness, την έλλειψη όρεξης και μερικές φορές μια κιτρινωπή ή πρασινωπή διάρροια. Περιστασιακά, το φιλές των αρσενικό (ζώο) μπορεί να είναι στομφώδες, πρησμένος και πορφυρός. Μερικά πουλιά μπορούν να είναι λαμέ με τις πρησμένες ενώσεις ποδιών λόγω του εντοπισμού της μόλυνσης. Στα κοπάδια αναπαραγωγής, αυτή η ασθένεια περιστασιακά συνδέεται με τη μειωμένα γονιμότητα και hatchability. Η καθημερινές νοσηρότητα και η θνησιμότητα είναι συνήθως χαμηλές εντούτοις, στα μη επεξεργασμένα κοπάδια η θνησιμότητα μπορεί να εμμείνει για κάποιο διάστημα και να γίνει υπερβολική.

Τα χαρακτηριστικότερα τραύματα είναι μικρές ή διάχυτες αιμορραγίες που βρίσκονται σχεδόν σε οποιοδήποτε ιστό ή όργανο. Τέτοιες αιμορραγίες παρατηρούνται συνήθως στους μυς, την καρδιά, το συκώτι, τη σπλήνα, το λίπος και άλλους ιστούς των κοιλότητων σωμάτων. Οι Hemorrhagic όροι του δέρματος μπορούν να οδηγήσουν στις πορφυρές κηλίδες. Το συκώτι και η σπλήνα διευρύνονται συνήθως, κορεσμένος και περιέχει περιστασιακά τις νεκρωτικές εστιάσεις. Enteritis ή η ανάφλεξη του εντερικού κομματιού παρατηρείται συνήθως, όπως στις περισσότερες septicemic ασθένειες. Τα συμπτώματα και τα τραύματα μπορούν να μοιάσουν με άλλες ασθένειες τόσο πολύ ότι μια αξιόπιστη διάγνωση μπορεί να γίνει μόνο μέσω της απομόνωσης και του προσδιορισμού του αιτιολογικού οργανισμού.

Οι καλές πρακτικές διαχείρισης που βοηθούν στην παρεμπόδιση erysipelas περιλαμβάνουν την αποφυγή της χρήσης των σειρών που καταλαμβάνονται προηγουμένως από τους χοίρους, τα πρόβατα ή τις γαλοπούλες όπου erysipelas είναι γνωστό για να υπάρχει. Το Debeaking, άρση των φιλέδων των αρσενικό (ζώο), μέτρα που αποτρέπουν τον τραυματισμό από την πάλη, την αποφυγή της επιβάρυνσης και την παροχή των καλά αποστραγγισμένων σειρών θα βοηθήσει στην παρεμπόδιση αυτού του προβλήματος ασθενειών.

Το Bacterins είναι διαθέσιμο και είναι χρήσιμο στις εγκαταστάσεις όπου η ιστορία δείχνει ότι τα ξεσπάσματα μπορούν να είναι ένα πρόβλημα. Το ποσό και η διάρκεια της προστασίας είναι σχετικά με το ποσό έκθεσης και μπορούν να μην είναι ικανοποιητικά για την ολόκληρη περίοδο τοποθέτησης. Διαχειριστείτε bacterins σύμφωνα με τις κατευθύνσεις του κατασκευαστή. Κινήστε τα άρρωστα πουλιά προς μια μάνδρα νοσοκομείων για την ιδιαίτερη μεταχείριση και για να αποτρέψουν τον κανιβαλισμό. Τα κινούμενα απρόσβλητα πουλιά σε μια καθαρή σειρά μπορούν να βοηθήσουν στην παρεμπόδιση της εξάπλωσης της ασθένειας αλλά μπορούν επίσης να μολύνουν μια πρόσθετη σειρά.

Τα διάφορα αντιβιοτικά έχουν παρουσιάσει αποτελεσματικότητα στη μεταχείριση erysipelas εντούτοις, η πενικιλίνη είναι καλύτερη. Οι εγχύσεις πενικιλίνης στους μυς ποδιών ή στηθών των ορατά άρρωστων πουλιών είναι αποτελεσματικές στη μειωμένος θνησιμότητα. Μια έγχυση είναι συνήθως ικανοποιητική, αλλά περισσότεροι μπορούν να δοθούν εάν είναι απαραίτητο. Το φάρμακο νερού και τροφών μπορεί να είναι σημαντικός υπό ορισμένους όρους. **ΠΗΓΗ : MISSISSIPI UNIVERSITY department Poultry Science.**